

35 anys de vacances

La Sala Edison de Figueres va deixar de funcionar com a cinema a l'octubre del 1984

Múltiples intents de reforma han fracassat

A la cartellera de la programació dels cinemes de Figueres al Punt Diari del 20 d'octubre del 1984 va aparèixer de sobte l'expressió "cinema tancat", al costat del cartellet de la Sala Edison. Es parlava de vacances. El cert és que ja mai més va tornar a obrir com a cinema amb programació regular. D'això ja fa 35 anys. La Sala Edison havia allotjat per darrera vegada els Pastorets per Nadal de dos anys abans, al 1982. En aquell moment, l'aigua inundava els baixos de l'escenari i l'estat de conservació ja era lamentable. Poc després del tancament queia un tros de cornisa de la façana principal. Can Cusi, com molts figuerencs ho coneixien, encara va obrir més enllà del 1984, de manera esporàdica, per allotjar diverses exposicions itinerants i també meses electorals.

El debat ciutadà sobre el futur de la sala va tenir un llarg recorregut. A l'any 1987, el conseller de Cultura, Joaquim Ferrer, va parlar d'ajudar l'Ajuntament de Figueres en l'adquisició de la Sala Edison. A l'any 1988, va obrir-se la possibilitat que s'hi traslladés la col·lecció cinematogràfica de Tomàs Mallol. Sis anys més tard el Museu del Cinema i la col·lecció Tomàs Mallol volaven cap a Girona, una operació que si s'hagués fet a Figueres hauria hagut de comportar la compra de la sala per part de l'Ajuntament. En saber-se el fracàs de l'operació Mallol, l'Ajuntament va perdre l'interès per comprar-la, almenys aparentment.

El debat als mitjans, però, es va revifar en múltiples ocasions més. Es va parlar de convertir l'edifici en el museu del col·leccionista i de la història de la ciutat. També es va proposar que es convertís en una extensió del Museu Dalí. També va aparèixer un suposat interès per fer-hi un hotel de luxe, fet que feia brotar la necessitat que el seu ressorgiment en un espai tan cèntric com els carrer Sant Pau i Sant Josep havia de ser un revulsiu per a la zona. Més endavant, es va parlar també d'instal·lar-hi el Museu del Cinema i també de traslladar-hi el Museu de l'Empordà. Finalment, l'empresari Antoni Escudero va desvelar el seu interès per comprar l'edifici. Ho deia a l'estiu del 2003 i al 2004 ja era seu. Sempre en mans privades, molts, des del 1984, han opinat sobre el futur de la sala. Ara sembla que es pot reobrir per enèsim cop el debat. Serà amb alguns actors nous.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 29-09-2019, Pàgina 25

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/territori/article/6-urbanisme/1672257-35-anys-de-vacances.html>